

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2—, kwart. 6— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7— Zagranicą mies. zł. 5—, kwart. 15—	Numer telefonu REDAKCJI i ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 10, w nadstaniach i nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 10, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1—, Tabelaaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
--	--	--	-------------------------------------	---

Z NOWYM ROKIEM.

Początek Nowego Roku daje sposobność ludziom zdyszczanym pracą i wysiłkiem powszedniego dnia do spojrzenia wstecz i naprzód i do objęcia szerszym rzutem drogi, którą się przebyło i drogi, która jeszcze do przebycia pozostała.

Spojrzymy więc po za siebie. Na szlak, który pozostawiliśmy po za sobą. Spojrzymy odważnie i spokojnie. Trzeba się obejrzeć, by dokonać rachunku wysiłków, osiągnąć i pójść dalej bogatszym na duszy, bardziej pewnym, świadomym, twardszym krokiem.

Sytuacja światowa jest pod każdym względem napięta i niejasna. Olbrzymie trudności polityczne, ekonomiczne i finansowe podminowują świat; obserwujemy głębokie konflikty międzynarodowe, zagrażające pokojowi, widzimy wyścig zbrojeń, ostre walki ekonomiczne między krajami, gwałtowne poszukiwania rynków zbytu, manewry walutowe, nowe programy gospodarcze. Świat Szamocze się w większych potężnych trudności, których źródła trzeba szukać jeszcze w wojnie światowej i próbuje różnych sposobów ratowania swego losu. W chwili obecnej nie ma jeszcze żadnych niemyślnych znaków, czy i jak zniechęconie zostanie wyjście z tego chaosu, zagrażającego bardzo poważnie cywilizacji świata.

Przeżyła też Polska wraz z całym światem szósty rok trudności gospodarczych. Ale Polska w tym świecie, gdzie co chwila zjawia się nowy próg zbawienia, stanowiła czynnik odmienny. Mimo tych samych co w całym świecie trudności nie stało się widownią ślepych odruchów, historycznych pomysłów. Między odpornością mas a bezwzględnością wola kierownictwa zostało zawarte milczące przyznanie. Kierownictwo naszych rządów nie dało się porwać nerwom, nie traciło zimnej krwi, nie ulegało wahaniom czy popłochowi. Poprzez wszystkie niedomagania i trudności opinia publiczna była świadoma i pewna, że statek nasz był na dobrym kursie, że nie zmienia kierunku i że mimo napórów wiatrów, kierunek na wielkość o moc Państwa będzie utrzymany.

I w ten sposób doczekaliśmy się chwili przełomowej: złamaliśmy grzę krzysu; we wszystkich dziedzinach naszej pracy stworzyliśmy podstawy rozwoju; silne tętno życia rodzić się poczyna na każdym kroku; najgorsze zło jest po za nami. Na terenie międzynarodowym osiągnęliśmy niebywałe sukcesy, sprężając się zwartym łańcuchem silnych sojuszy i przymierzy z całym szeregiem państw.

Ale mimo to — a może tym bardziej — przed jutrem odsłania się ogrom zadań i prac, które muszą być wypracowane, wykonane i to wykonane do brze. Za naszą wolą, naszą wytrwałością, naszym hartem.

Pragniemy i musimy umożliwić zdobyć przez Polskę najmocniejszego stanowiska w świecie. Zapewnić naszej armii i marynarce troskliwą opiekę i tę nieodzowną podstawę, jaką jest siła gospodarcza kraju i należyty duch, panujący w narodzie.

Stworzyć musimy konsolidację zdrowych sił. Trzeba, aby w Polsce konsolidacja moralna, zcalenie sił tych, którym troska o Państwo, o dobrobyt społeczny, a przyszłość młodego pokolenia jest najbliższa, nastąpiła jak najprędzej i jak najlepiej.

Z tym postanowieniem idzie w rok

Prasa francuska o pożyczce dla Polski.

Paryż, 31. 12. (PAT.) Cała prasa paryska, podając sprawozdanie o wczorajszej debacie francuskiej Izby deputowanych nad sprawą pożyczki polskiej podkreśla jedynomyślną wczorajszej uchwały.

Socjalistyczny „Populaire” przytaczając oświadczenie przedstawiciela socjalistów Grumbacha, który w imieniu partii socjalistycznej deklarował, że socjaliści głosować będą za pożyczką, podkreśla, że jedynomyślną

wczorajszej Izby była niezwykle, rozciągała się ona bowiem od skrajnej prawicy do komunistów. Dziennik oświadcza we wstępie do sprawozdania z Izby, że naród polski zrozumie znaczenie tego słosowania. Świadczy ono o woli Francji do tego, by przyczynić się do utrzymania pokoju. Dalej „Populaire” przytacza z przemówienia p. Grumbacha następujące zdanie: „Chmury mogą przechodzić, przy jaźn pozostaje nienaruszoną”.

Konflikt na tle zatrzymania statku niemieckiego przez organa rządu baskijskiego.

Walencja, 31. 12. (PAT.) Hiszpańska agencja rządowa donosi: Hiszpańskie siły zbrojne morskie zatrzymały przed kilku dniami na terytorialnych wodach Bilbao niemiecki statek „Palos”, wiozący ładunek, wśród którego znajdował się duży zapas celulozy do użytku artyleryjskiego, znaczna ilość mleka kondensowanego oraz przeznaczone do celów wojennych aparaty radiotelegraficzne. Na pokładzie statku znajdował się również obywatel hiszpański, który w ostatniej chwili zniszczył dowody swej tożsamości.

Rząd niemiecki wysłał do Bilbao krążownik „Koenigsberg”, którego dowódca zażądał zwrotu statku „Palos”. Podczas wszczętych w tej sprawie rokowań, rząd baskijski wyraził zgodę na żądanie rządu niemieckiego, stawiając jedynie warunek, że „Palos” pozostawi w porcie skonfiskowany

materiał wojenny oraz, że obywatel hiszpański zostanie przekazany miejscowym władzom.

Warunek ten został przez dowódcę krążownika „Koenigsberg” z obrzydzeniem odrzucony. Zażądał on zwrotu całego ładunku i zwolnienia hiszpańskiego obywatela. Równocześnie zagroził, że w razie niewypełnienia jego żądania zastosowane zostaną bardziej energiczne środki w stosunku do Bilbao.

Rząd baskijski, któremu zdano wczoraj po południu sprawozdanie z tego zajścia, aprobował w pełni stanowisko zajęte przez władze baskijskie.

Według wiadomości oficjalnej, pochodzącej z Walencji, rząd hiszpański uważa fakt zatrzymania statku za zupełnie legalny i zgodny z międzynarodowym prawem i nie da się zastraszyć żadnymi pogroźkami.

Nowi członkowie Akademii Nauk Technicznych.

Warszawa, 31 grudnia. (P. A. T.) Na walnym dorocznym zebraniu Akademii Nauk Technicznych wybrano kilkunastu nowych członków Akademii. Na członków czynnych wybrani zostali: na Wydziale nauk matematyczno-fizycznych: prof. Tadeusz Banachiewicz (Kraków), prof. Mieczysław Jezewski (Kraków), prof. Michał Kamiński (Warszawa), prof. Felicjan Kępiński (Warszawa), prof. Franciszek Leja (Kraków), prof. Witold Pogorzelski (Warszawa).

Na Wydziale nauk inżynierskich: prof. Adam Rożański (Kraków), prof. Mieczysław Rybczyński (Warszawa), prof. Oskar Sosnowski (Lwów). Na Wydziale nauk mechanicznych: prof. Janusz Groszkowski

(Warszawa), prof. Włodzimierz Krukowski (Lwów). Na członków-korespondentów wybrani zostali na Wydziale matematyczno-fizycznym: prof. Szczepan Szczeniowski (Warszawa), prof. Witold Budryk (Kraków).

Na członków-korespondentów zagranicznych wybrano na wydziale nauk matematyczno-fizycznych: pp. Auguste Cotton (Paryż), Charles Fabry (Paryż), Johan van der de Haas (Leyda), Irena i Fryderyk Joliot-Curie (Paryż), Langmuir Irwing (N. York), Pringsheim Peter (Bruksela), Waestmann Erich (Wrocław). — Na Wydziale nauk technicznych: pp. Pierre Jolibois (Paryż), Gustave Ribaut (Paryż).

Jak w czasie wojny.

Berlin, 31. 12. (PAT.) W okresie świątecznym panował ożywiony ruch kolejowy na granicy polsko-niemieckiej. Na stacjach granicznych, zwłaszcza w Zbąszynie, przejeżdżali w

obie strony liczni podróżni, korzystając z urlopów świątecznych i możliwości spędzenia świąt w gronie najbliższej rodziny.

W ostatnich dniach świąt zaobser-

1937. Nie będzie on łatwy bo cały świat kolebie się w wielkich przeobrażeniach a trudności piętrzą się zewsząd. Jeżeli jednak postawimy sobie cel jasno: dobro człowieka i Państwa a me wtedy pracy ugruntujemy na założeniach uczciwości i konsolidacji sił moralnych, to z całą pewnością zdołamy

się posunąć naprzód ku lepszej przyszłości, bo oprzemy nasze prace na takich założeniach, które nie mogą przynieść zbrody.

W ramy Nowego Roku wchodzimy twardzi, bardziej zwarci i bardziej uparci. Uparci w walce o zwycięstwo.

L.

wować się dało charakterystyczne zjawisko: każdy niemal z podróży, wracających do Niemiec, wioził mniej lub więcej zapas artykułów spożywczych — w szczególności masła, jaj i bitego drobiu. Władze celne niemieckie nie stawały trudności temu importowi „okolicznościowemu”, pobierając jednak skrupulatnie cło. Do zwiększenia tego importu przyczyniły się niewątpliwie ostatnie braki i ograniczenia na rynkach niemieckich. Podczas postoju pociągu na niemieckiej stacji granicznej tworzyły się ogonki przed kasą placówki celnej. Oglądano i ważono przywożone osobiste przez podróżnych kaczki, kury, bloki masła i t. p.

Sprostowanie niepokojących pogłosek.

Citta del Vaticano, 31. 12. (PAT.) Pogłoski, które rozeszły się dziś rano o pogorszeniu się stanu zdrowia papieża, są fałszywe. Powstały one prawdopodobnie dlatego, że w ciągu całej nocy paliło się światło w pokoju chórego. W rzeczywistości stan zdrowia papieża nie uległ żadnej zmianie. Bole w nodze raczej się zmniejszyły, tak, że najbliższe otoczenie żywi nadzieję, iż ta ulga w cierpieniu pozwoli Ojcu św. na pewien wypoczynek.

Na granicy rumuńsko- sowieckiej

Bukareszt, 31. 12. (PAT.) „Curentul” donosi, iż w okresie świąt Bożego Narodzenia członkowie dwóch rodzin mołdawskich z Rosji sowieckiej, którzy usiłowali przedostać się na trasie przez Dniestr na stronę rumuńską, zostali ostrzelani przez straż pograniczną sowiecką. Tratwa dobiła do brzegu rumuńskiego, jednak załoga jej w składzie dwóch mężczyzn, dwóch kobiet i trojga dzieci poniosła śmierć, za wyjątkiem 10-letniej dziewczynki, która jest jednak ciężko ranna. Patrol rumuńskiej straży granicznej był świadkiem tej tragedii. Jako powód ucieczki z Mołdawii sowieckiej dziennik podaje nędzę, panująca wśród ludności.

TROCKI ZAMIESZKA W ODOBNIONEJ WILLI.

Meksyk, 31. 12. (PAT.) Rząd wyzna czył Trockiemu jako miejsce zamieszkania willę malarza Tivory, znajdującą się poza miastem, a to w obawie przed możliwościami zamachu na jego życie.

MIN. KOŚCIAŁKOWSKI W RADIO

Warszawa, 31. 12. (PAT.) Dnia 1-go stycznia o godz. 20.52 przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy Zimowej bezrobotnym min. Zyndram Kościałkowski wygłosi przez radio przemówienie p. t. „U progu Nowego Roku”.

KOMUNIKAT W SPRAWIE FON.

Warszawa, 31. 12. (PAT.) Ministerstwo Spraw Wojskowych komunikuje: W prasie codziennej z dnia 28 i 29 b. m. ukazały się pogłoski o likwidacji zbiórki na Fundusz Obrony Narodowej. Wiadomości te są całkowicie mylne i nie odpowiadają prawdzie. Przyczyną ich ukazania się były praw dopodobnie zarządzenia niektórych władz zezwalających za zgodą Ministerstwa Spraw Wojskowych na przesunięcie o 5 miesięcy zadeklarowanych na F. O. N. opłat ze względu na akcję zbiórki na pomoc zimową dla bezrobotnych.

Utworzenie Rady Naukowo-lekarskiej.

Warszawa, 31 grudnia. (P. A. T.) Minister Opieki Społecznej Zyndram-Kościałkowski zarządzeniem z dnia 25. grudnia 1936 r., powołał do życia Radę naukowo-lekarską przy Zakładach Ubezpieczalni Społecznej.

Na powzięcie decyzji tej wpłynął przede wszystkim fakt, że lecnicstwo ubezpieczeniowe obejmuje około 10 proc. ludności Państwa, a zapewne znacznie wyższy procent ludności leczącej się, oraz fakt, że lecnicstwo to rozporządza olbrzymim, jak na polskie stosunki budżetem, oraz dużym aparatem, liczącym kilka tysięcy lekarzy. Istnieją więc wszelkie warunki po temu, by lecnicstwo ubezpieczeniowe stało się jednym z najważniejszych czynników, w całokształcie państwowej służby zdrowia i dobrze spełniało ciążące na nim zadania. Nie może ono pracować oderwane od innych działów pokrewnych, bo ponosi w

znacznej mierze odpowiedzialność za stan zdrowotny kraju, a co za tym idzie, za jego siłę obronną.

Z założeń tych wynikają logicznie zadania nowej Rady naukowo-lekarskiej, a więc nie tylko jej prace badawczo-sprawozdawcze, ale przede wszystkim praca twórcza, jak:

a) opracowywanie metod lecnicstwa ubezpieczeniowego ze szczególnym uwzględnieniem chorób społecznych i zawodowych; b) opracowywanie metod szeroko pojętej profilaktyki w zakresie ubezpieczeń społecznych; c) opracowywanie zagadnienia koordynacji lecnicstwa ubezpieczeniowego z akcją wszystkich innych systemów oraz d) akcja dokształcaniowa lekarzy, pracujących lub mających w przyszłości pracować w ubezpieczeniach społecznych i zakładach medycyny społecznej.

Honor Czang-Kai-Szeka i chińska etykieta.

Nankin, 31. 12. (PAT.) Marszałek Czang-Kai-Szek podał się po raz drugi do dymisji ze stanowiska prezesa rady i naczelnego wodza armii chińskiej. Centralna rada polityczna ponownie odmówiła przyjęcia dymisji. Jak wiadomo, Czang-Kai-Szek oświadczył publicznie, że uważa się za częściowo odpowiedzialnego za powstanie w prowincji Sian-fu, Poleczone zgłoszenie dymisji jest zgodne z najlepszą chińską etykietą, raz ponowna odmowa jej przyjęcia stanowi najwyższy honor, jaki Czang-Kai-Szeko wi mogła okazać centralna rada polity-

czna w uznaniu zasług jego dla ojczyzny. Czang-Kai-Szek ma otrzymać miesięczny urlop, aby mógł wypocząć po ostatnich ciężkich przejściach.

Nankin, 31. 12. (PAT.) Czang-Sue-Liang stanie przed trybunałem specjalnego komitetu komisji spraw wojskowych 31 grudnia. Prasa chińska przewiduje, że wyrok na marszałka Czang-Sue-Lianga będzie wydany z zawieszeniem wykonania kary, by dać mu możliwość rehabilitacji.

Ustawa o uboju rytualnym.

Warszawa, 31. 12. (PAT.) Wczoraj w Ministerstwie Rolnictwa i Reform rolnych odbyła się konferencja prasowa, w czasie której dyrektor departamentu ekonomicznego Ministerstwa Rolnictwa i Reform rolnych p. Czesław Bobrowski udzielił prasie następujących informacji o wchodzących w życie z dniem 1 stycznia 1937 r. przepisach ustawy o uboju zwierząt gospodarskich.

Dnia 1 stycznia 1937 r. wchodzi w życie bez jakichkolwiek odroczeń wszystkie przepisy ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach oraz postanowienia wykonawcze.

Jeszcze szczegóły o wypadku samolotowym.

Warszawa, 31 grudnia. (P. A. T.) Komisja, która wróciła z miejsca wypadku, samolotu, wydała następujący komunikat:

Dnia 28. grudnia r. b., o godz. 8.50 miał nastąpić według rozkładu lotów start samolotu komunikacyjnego typu Lockheed-elektra, znaki rejestracyjne SP-AYA, ze Lwowa do Warszawy. Start uległ opóźnieniu ze względu na niepomyślne warunki atmosferyczne w Warszawie i nastąpił dopiero o godzinie 10.05 na skutek danych meteorologicznych, stwierdzających możliwość lotu. Niezależnie od oficjalnych danych meteorologicznych, dyrektor techniczny polskich linii lotniczych „Lot” inż. Krzyczkowski, porozumiał się telefonicznie z portem lotniczym w Warszawie i upewnił się tą drogą o poprawie warunków meteorologicznych i możliwości przelotu. O godz. 10.26 radiostacja w Skniłowie odebrała z lecącego samolotu wiadomość, że samolot niebezpiecznie obmarza.

Równocześnie załoga zażądała określenia położenia samolotu i podania kierunku. Żądane wiadomości zostały niezwłocznie zakomunikowane załozdze samolotu drogą radiową. Ze względu na to, że — jak podaje pilot Jonikas — samolot skutkiem obmarzania wznosił się bardzo wolno i pilot stwierdził niemożliwość wydotostania się ze strefy obmarzania przez wzlot w górę, zdecydował się na obniżanie lotu i powrócił na lotnisko w Skniłowie na małej wysokości. Przy obniżeniu lotu samolot dostał się nagle w strefę silnego obmarzania, skutkiem czego stracił częściowo zdolności lotne, ze względu

na zmianę profilu skrzydeł i usterzenia oraz znaczne powiększenie ciężaru własnego. Okoliczności te zmusiły pilota do natychmiastowego lądowania.

Pilot, mając ograniczoną w znacznym stopniu możliwość panowania nad samolotem, zdołał jednak podejść do lądowania na korzystnym terenie. Ze względu na utratę zdolności lotnych samolotu, lądowanie musiało odbyć się przy dużej szybkości (około 220 km godz.), przy czym samolot w ostatniej chwili odmówił zupełnie posłuszeństwa i przewracając się z wysokości około 10 metrów na lewe skrzydło, zetknął się z ziemią. Skutkiem uderzenia — jak wynika z badań — zostało oderwane i zniszczone lewe skrzydło, po czym samolot ze względu na swą szybkość, przełamując się tuż za kabiną pasażerską, uległ zniszczeniu.

Z chwilą zderzenia się z ziemią, nastąpiło zniszczenie zbiorników benzynowych i zapalenie się benzyny.

Poza osobami, które pozostały w strefie największego ognia i poniosły śmierć, inne znalazły się poza strefą ognia, względnie zostały uratowane przez zdrowych pasażerów i okolicznych włościan, którzy szybko nadbiegli z pomocą.

Na wypadku ponieśli śmierć: 1) Łoś Zygmunt, pasażer, 2) Zimmerman Józef, pasażer. Radiooperator pokładowy Fronc Józef zmarł w dn. 29 grudnia br. skutkiem odniesionych ran w szpitalu powiatowym w Tomaszowie Lubelskim. Z pozostałych osób, znajdujących się w samolocie, pasażerowie: Chmielińska Laura, Piszczkowski Tadeusz, Sieradzki Jerzy i Straszewski Henryk odnieśli nieznaczne obrażenia, które pozwoliły im na bezzwłoczny odjazd pociągiem.

Pozostałe osoby, które znajdują się w szpitalu w Tomaszowie Lubelskim, lub odniosły następujące obrażenia: 1) Jonikas Mieczysław, pilot, pęknięcie kości skokowej w stopie, lekkie zadrapania i poparzenie naskórka na twarzy, 2) Krzyczkowski Stanisław, dyrektor techn. PLL „Lot”, złamanie miednicy, zwichnięcie stawu biodrowego, złamanie dwóch żeber i uszkodzenie prawego płuca, 3) Kulczycki Lubomir, pasażer, oparzenia i złamanie kości prawego śródreźca, 4) Łyczkowska Aleksandra, pasażerka, pęknięcie miednicy i złamanie lewego obojczyka, 5) Ryniewicz Stefan, pasażer, złamanie prawej kości udowej, lekkie poparzenia lewej ręki i nogi.

SILNY MRÓZ PRZESZKADZA W PRACACH POSZUKIWAWCZYCH POD HOWERLĄ.

Zaroślak, 31. 12. (PAT.) Godz. 19.30 zaprzestano wszelkich robót nad odkopywaniem zasypanych przez lawinę narciarzy lwowskich dr. Chlipalskiego i Andrzeja Steusinga, gdyż pod Howerlą zadął bardzo silny wicher i zapanował tak dotkliwy mróz, że kopanie lawiny staje się niemożliwe. Również ciemności utrudniły akcję. Najdłużej trwał na posterunku oddział Straży granicznej. Prace będą podjęte jutro o świcie. Wstrzymanie akcji nastąpiło z tego powodu, że wszelka nadzieja odkopania narciarzy żywych znikła.

Polacy w polityce i administracji U. S. A.

(Korespondencja własna.)

Ze zwycięstwem demokratów w tegorocznych wyborach krajowych w Stanach Zjednoczonych i z utrzymaniem się Franklina Roosevelta na stanowisku prezydenta, łączy się bardzo ściśle przepowiednia powiększenia politycznego stanu posiadania Polonii amerykańskiej. Bo Polacy, z bardzo małymi wyjątkami, stali po stronie demokratów, a w Roosevelcie widzieli wodza, a nie tylko kandydata na prezydenta. Roosevelt i koła rządowe wiedzą o tym. To też nie potrzeba być „chiromantą”, aby wiedzieć, że znaczenie Polonii amerykańskiej w następnych czterech latach będzie jeszcze większe, aniżeli poprzednio.

Blisko Roosevelta stanął tym razem Polak, obywatel amerykański, z kopalni, z fabryki, ze stalowni, z walcowni, z biura adwokackiego, z redakcji, z przedsiębiorstwa i z sklepu i domu wysyłkowego. Stanął i stał niewzruszenie, twardo — jak twardą jest jego uznojona dłoń, i innym, starszym od niego grupom narodowościowym, głosił hasła Roosevelta, hasła postępu prawdziwego i prawdziwej demokracji.

Z kilkudziesięciu polskich liderów politycznych, pod których wodzą szły masy polskie na zebrania i do urn wyborczych, wymienićby należało pułkownika armii amerykańskiej,

dr. Fronczaka z Buffalo, sędziego sądu wyższego — Piotra H. Schwabę z Chicago, M. F. Węgrzynka z Nowego Jorku, wszystkich redaktorów pism polsko-amerykańskich z wyjątkiem „Dziennika dla wszystkich” w Buffalii i „Kuriera Codziennego” w Bostonie i cały szereg mówców radiowych i zebraniowych, stojących pod bezpośrednimi dyktandami naczelnej komendy Krajowego Komitetu Demokratycznego i jego szefa pocztmistrza generalnego Jamesa Alojzego Farley'a. Wobec tego wzrost znaczenia Polonii przyjąć musi z nominacji.

Zanim jednak to nastąpi, zanim Polacy otrzymają stanowiska, będzie może rzeczą wskazaną powiedzieć, jakie stanowiska z wyboru uzyskali dotąd.

Na czele wybranych stoi z tytułu swego urzędu wicegubernator stanu Michigan — Nowicki, pierwszy w historii Stanów Zjednoczonych obywatel polskiego pochodzenia na tym stanowisku. Nowickiemu — podobnie jak sędziemu powiatowemu Jareckiemu — nie przeszkodziło polskie nazwisko, czym „zasłaniają się” ci, którzy piękne polskie nazwiska zmienili na nazwiska innych „foreignerów”. Amerykańskim nazwiskiem jest przecież tylko nazwisko Indianina.

Należy przypomnieć, że są tylko dwa bezpośrednie cele tej ustawy:

Wprowadzenie humanitarnych metod uboju w obrębie rzeźni oraz ograniczenie uboju rytualnego do faktycznych potrzeb ludności religijnie zainteresowanej. Nie należy natomiast ustawie tej przypisywać celów zbyt szeroki jak n. p. uzdrowienie całego rynku mięsnego itp. — albowiem ani jej treść ani delegacje wykonawcze, które uzyskał Rząd nie dotyczą szerszych zagadnień rynku mięsnego.

Abymy wymienione cele ustawy osiągnąć — upoważnione resorty wydały w sierpniu, wrześniu i grudniu b. r. szereg rozporządzeń i instrukcji wykonawczych.

Do kongresu Stanów Zjednoczonych weszli kongresmani: Jan Dingell, Jan Lesiński i Jerzy Sadowski z Michigan oraz Leonard Schuetz i Leon Kościakowski z Illinois. Mieliśmy w sesji poprzedniej sześciu kongresmanów polskiego pochodzenia. Pięciu wyżej wymienionych i kongresmana Zajączka, który zginął śmiercią tragiczną. Ponieważ kongresman Zajączek wszedł do Kongresu ze stanu Washington, gdzie Polonia nie jest zbyt liczna, zastąpiono Zajączkę kongresmanem innego pochodzenia. W Kongresie więc będzie o jednego kongresmana mniej w sesji następnej.

W „stolicy Polonii” — w Chicago, wybrano prócz wymienionych kongresmanów następujących urzędników: Pawła Drzymalskiego członkiem Rady Apelacyjnej Podatkowej. Jest to urząd nadzwyczaj wpływowi i o wielkim znaczeniu; jedyna instytucja, która może zmienić skalę podatkową, jeżeli zasła pomyłka, usprawiedliwiająca apelację. Polak! został członkiem Rady po raz pierwszy od czasu istnienia tej instytucji.

Wybrano dalej w „stolicy wychodźstwa” i w powiecie, w którym Chicago leży, sekretarzem sądu wyższego porucznika marynarki Wiktora Schlägera, sędzią miejskim — po raz drugi — porucznika Ed. Shefflera, posłami do Legislatury stanu Illinois, a więc do Izby Ustawodawczej suwerennego stanu Illinois: Jana Kluczynskiego, S. Halicka, Piotra Jeziernego, Beniamina Adamowskiego, Edwarda Petlaka, Franciszka Ringa (demokratów) oraz

jedynego Polaka, zwycięzcę republikanina — Jana Pelkę.

Urzędy członków komitetu demokratycznego stanu Illinois z wyborów oddano: Śląskiemu i Caryńskiemu, zaś urzędy członków komitetu senatorów stanu Illinois powierzono: Farnickowski Słowińskiemu i Karolowi Derwińskiemu. Dorobek znaczny, gdy się zważy, że do niedawna Polonia chicagowska — aczkolwiek bardzo liczna — nie wielką miała reprezentację w ważniejszych urzędach i instytucjach.

Biuro propagandy politycznej krajowej na korzyść demokratów Roosevelta i wiceprezydenta Garnera oraz tych, którzy obejmują urzędy krajowe, a więc kongresmanów w stanie Illinois, pozostawało — z polecenia polsko-amerykańskiej Organizacji Demokratycznej — w rękach Ludwika Leśnickiego.

Gdy się do liczby nowo wybranych urzędników doda urzędy: sędziego powiatowego, szefa machiny wyborczej w największym powiecie w stanie Illinois, sędziego powiatowego, Edmunda K. Jareckiego, sędziów sądu wyższego — Jana Przystalskiego, Władysława La Buy'a, Piotra H. Schwabę, Stanisława Klarkowskiego, sędziów miejskich — Kaspra i Schefflera, komisarza powiatowego Bobryckiego (wszyscy z wyboru) i kilkunastu innych, których wymienić nie umiałbym na przede, to widzi się, że stan posiadania politycznego Polonii chicagowskiej jest znaczny.

(Dok. nast.)

